

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1979

5 APRIL 1979

WETSVOORSTEL

tot vaststelling van de gevolgen van een door een hof van assisen gewezen arrest van vrijspraak

(Ingediend door de heer Defraigne)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Volgens een bepaalde rechtspraak blijft het arrest waarbij een beschuldigde wordt vrijgesproken, beperkt tot de aan de jury gestelde vragen en strekt het zich niet uit tot alle juridische aspecten van de feiten die aanleiding hebben gegeven tot vervolging.

Bekend is het volgende klassieke geval : een beschuldigde wordt door de jury niet schuldig bevonden aan moord of doodslag, maar kan, volgens de voornoemde rechtspraak, opnieuw worden berecht onder beschuldiging van slagen en verwondingen die, zonder het oogmerk om te doden, toch de dood hebben veroorzaakt.

Dat is onbillijk en ongezond, want zo komt een beschuldigde die reeds berecht en niet schuldig bevonden werd, andermaal voor de strafrechter. Met een juridische spitsvondigheid wordt aan het menselijke aspect voorbijgegaan en wordt een in eer en geweten verleende uitspraak onrechtstreeks in het geding gebracht.

Waarom stelt de ambtenaar van het openbaar ministerie niet rechtstreeks aan de jury alle vragen waardoor, volgens dat openbaar ministerie, alle juridische kwesties van de strafvordering kunnen worden beslecht ?

Of de bedoelde vragen overbodig werden geacht, of ze vergeten werden dan wel uit berekening in reserve werden gehouden, niets kan de hervatting van de vervolgingen voor een anders omschreven misdrijf rechtvaardigen na een arrest van vrijspraak.

Het heeft er de schijn van dat die laakbare praktijk, die sedert enige tijd blijkbaar niet meer voorkwam, weer opduikt. Dat is de reden waarom het onderhavige wetsvoorstel wordt ingediend.

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1979

5 AVRIL 1979

PROPOSITION DE LOI

définissant les conséquences d'un arrêt d'acquiescement rendu par une cour d'assises

(Déposée par M. Defraigne)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Suivant une certaine jurisprudence, lorsqu'un accusé était acquitté, la portée de l'arrêt était limitée par les questions posées au jury et ne s'étendait pas à tous les aspects juridiques que pouvaient revêtir les faits sur lesquels reposait la poursuite.

Le cas classique est connu : l'accusé qui s'est entendu dire par le jury qu'il n'est pas coupable d'assassinat ou de meurtre peut, suivant cette jurisprudence, être à nouveau jugé sous l'inculpation de coups et blessures ayant provoqué la mort sans intention de la donner.

Cette pratique est inéquitable et malsaine. Elle amène une nouvelle fois devant la juridiction répressive un accusé qui a été jugé et déclaré non coupable. À l'aspect humain, elle préfère l'acrobatie juridique, mettant en cause indirectement un verdict rendu par des citoyens jugeant en âme et conscience.

Pourquoi le ministère public ne pose-t-il pas directement à un jury toutes les questions susceptibles, selon lui, de trancher tous les aspects juridiques de la poursuite ?

Que la question ait été jugée inutile, oubliée ou tenue en réserve par tactique astucieuse, rien ne justifie la reprise des poursuites avec une qualification différente après un arrêt d'acquiescement.

Il semblerait que cette pratique critiquable, apparemment abandonnée depuis un certain temps, serait à nouveau envisagée, ce qui explique la présente proposition de loi.

J. DEFRAIGNE

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Is een beschuldigde vrijgesproken bij een in kracht van gewijsde gegaan arrest van een hof van assisen, dan kan hij wegens dezelfde feiten, ongeacht de juridische omschrijving ervan, niet meer worden vervolgd.

5 maart 1979.

PROPOSITION DE LOI

Article unique

Lorsqu'un accusé aura été acquitté par un arrêt de cour d'assises coulé en force de chose jugée, il ne pourra plus être poursuivi pour les mêmes faits, quelle que soit la qualification juridique attribuée à ceux-ci.

5 mars 1979.

J. DEFRAIGNE
R. UYTTENDAELE
P. HAVELANGE
H. DE CROO
M. WATHELET
J. C. VAN CAUWENBERGHE
F. BAERT
